

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : I Sayı : 30 25 Mayıs 1966 Fiatı : 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni: ATTİLÂ AŞUT
Sorumlu Yönetmen : ERDOĞAN GÖNÜLLER
Sekreter : ÖNER CIRAVOĞLU
Yönetim Yeri : Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3
Yazışma adresi : P. K. 80 - TRABZON
Baskı : "Hâkimiyet„ Basımevi

A.P.'Lİ ZORBALAR İŞİ AZITTI!

İKİ ARKADAŞIMIZ, GÜPEGÜNDÜZ SALDIRIYA UĞRADI

YAKALANAN ZORBA, ADALETE DE BASKI YAPMAK İSTEDİ!

TRABZON'lu toplumcuların, A.P. militanlarının sürekli tehdit ve baskısı altında bulunduğunu birkaç sayı önce bildirmiştik.

Toplumcuların sabır ve anlayışı sayesinde şimdiye dek çıkması önlenen üzücü olayların ilki, pazar günü patlak vermiş ve iki arkadaşımız, A.P. militanlarının en azılılarından olan Ferhan Eyüboğlu adında bir zorbanın saldırısına uğramıştır.

OLAY NASIL OLDU?

Gazetemizin Sahibi Attilâ Aşut, Karayollarında çalışan Avni Sevinç adındaki arkadaşı ile pazar günü saat 11.30 sıralarında İskele Caddesindeki bir kebapçıya girerken, ötedenberi kendilerini rahat bırakmayan ve her karşılaştıkları yer de «komünistler» diye lâf atan, Trabzon'un işsiz - güçsüz takımından «meşhur» Ferhan Eyüboğlu önlerini kesmiş ve âdeti olduğu üzere yine lâf atmıştır.

Ellerindeki «cumhuriyet» gazetesine göz atarak İskele Caddesine doğru ilerleyen arkadaşlarımız, bir çatışma ortamının yaratılmak istendiğini anladıkları için, bu sataşmayı duymazlıktan gelerek yollarına devam etmişlerdir. Tahriklerin para etmediğini gören azılı zorba, bu kez Avni Sevinç'in önüne dikilerek:

«— Nedir ulan bu bıyıkların senin?.. Tıpkı Stalin'inkine benziyor..» diye bağırmıştır.

A.P.'li zorbaya maksadının ne olduğunu soran Sevinç, âni bir tokatla karşılaşmış ve bunun üzerine cadde ortasında kanlı bir boğuşma başlamıştır.

Kavga sırasında Avni Sevinç'in dudakları patlamış ve saldırı, resmî doktor raporuyla tesbit edilmiştir.

Durumdan haberdar edilen Savcı Yardımcısı Faruk Âşıkoğlu olaya el koymuş ve polisin gevşek tutumu yüzünden kaçırılan A.P.'li zorbanın derhal yakalanması için gerekli talimatı vermiştir.

Bu arada, Trabzon'un pavyon meraklısı Polis Müdürü Hüseyin Kemiksiz'in de himayesine mazhar olan A.P.'li zorba, ertesi gün güçlükle yakalanarak Suçüstü Mahkemesine sevkedilmiştir.

Sorgusu sırasında ısrarla AP'li olduğunu söyleyerek Adliyeye de baskı yapmaya kalkışan zorba, Savcı Yardımcısının sert çıkışıyla karşılaşmış tır.

Mahkeme, tanıkların dinlenmesi için 3 haziran 1966 cuma gününe bırakılmıştır.

POT

Benden selâm olsun polis şefine
Peşimize adam salıp durmasın,
Ortasına düştüceği çamuru
Kaldırıp ta başkasına vurmasın.

Gâvurun sunduğu üç - beş paraya
Kendisini bağlamasın kiraya,
Memleketin bağrındaki yaraya
Yalanını merhem diye sürmesin.

Ağaların yanı yerimiz değil,
Vatanı satanlar yârimiz değil,
Zulme boyun eğmek kârımız değil;
Herkesi kendisi gibi görmesin.

Üç teresin gitmek için hoşuna
Mesleğini kirletmesin boşuna,
Toplasın aklını kosun başına
Bir daha da böyle bir pot kırmasın.

ÂŞIK İHSANÎ

T. İ. P. UNUTULDU

20 Mayıs 1966 cuma günü saat 11.00'de düzenlenen «Karadeniz Teknik Üniversitesi Günü» dolayısıyla, Trabzon'da örgütü bulunan bütün siyasî partilere dâvetiye çıkarılmış, fakat yalnızca T.İ.P. İl Başkanlığı unutulmuştur.

Üzerine titrediğimiz Üniversitemizin sayın yöneticilerini böyle tutum içinde görmekten üzgünüz.

Şimdilik «hâzin bir unutkanlık» olarak nitelediğimiz bu davranışın ilk ve son olmasını dileriz.

ATATÜRK'ÇÜLÜK KONUSUNDA

Mustafa DUMAN

Atatürk'çülük, Atatürk'ün sosyal ve iktisadî konulardaki ilkelerinin bir topluluğudur. İlkeleri tamamlayan, ilkelere anlam kazandıran yön ise, bu ilkelerin birer eylem durumuna geçmesidir. Atatürkçülük, herşeyden önce iş'tir, eylem (action)dir; söz değil... Atatürk'çü ise, Atatürk'ün ilkelerini benimseyen ve bu ilkeleri eylem alanına koymak için çaba harcayan kişidir.

Bugün Türkiye'de Atatürk'çülük, gerçek anlamını yitirmiş — hangi niyetle yersen o lezzeti veren bir muz örneği — türlü kişilerin ve türlü toplulukların elinde, yönünden saptırılmıştır.

Atatürk'çülüğün temel ilkelerinden biri olan devrimcilik ilkesi, her yeni düşünceyi ve davranışı «gomonistlik» le suçlayanların, gerici akımların propagandaları nı yapanların elinde can havliyle çırpınmaktadır. Kadifekale'ye Türk - İslâm bayrağının çekilmesi temennisinde bulunan ve bunun için sokaklara dökülenler de Atatürk'çü olduklarını söylüyorlar. Böyle bir çelişmeye tarihte pek az rastlanır.

Atatürk'çülüğün temel ilkelerinden biri de devletçilik ilkesidir. Bugün ise yerli ve yabancı özel sermayeyi savunan, kesin olarak devletçiliğin karşısında olan, devletin birçok kuruluşlarını özel sermayeye bırakmak ve özel sermaye yi devlet kuruluşlarına ortak yapmak için çırpınanlar Atatürk'çü olduklarını söylüyor ve en az birinciler kadar çelişmeye düşüyorlar.

Atatürk'çülüğün lâiklik ilkesi, apdestsiz namazlar, oruçsuz iftarlar ve imam vaazından farksız seçim nutuklarıyla çiğneniyor. Ve lâiklik ilkesini çiğneyenler, Atatürk'çü olduklarını söylerken, biraz olsun utanmıyorlar.

Atatürk'çülüğün milliyetçilik ilkesi, şeriatçıların, nurcuların Atatürk'ün kaldırdığı hilâfeti diriltmek isteyen hilâfetçilerin ağızlarında sakız haline geldi. Milliyetçi dernekler adıyla Atatürk'çülüğü yüreğinden vurmaya çalışan kuruluşlar kuruluyor, destekleniyor. Gerçek milliyetçiler, Türkiye'nin çıkarlarını düşünenler; yabancılarla işbirliği, iş ortaklığı yapanlar, iktisadî ve siyasî bağımsızlığımızı tehlikeye sokanlar tarafından hor görülüyor, yeriliyor...

Atatürk'ün halkçılık ilkesi, halkı uyandırmak, halkı doyurmak, halkı kalkındırmak ve halkı yönetimde söz sahibi kılmak temeline dayanır. Oysa halkı kandırıp oylarını alanlar, halkı doyurmayan, halkı aydınlatmayanlar, Atatürk çü olduklarını söylüyor ve gene halkın duygularını, inançlarını sömürmeye devam ediyorlar.

Altıncı ilke olan cumhuriyetçilik, şimdilik şeklen ortada. Fakat öz bakımından yavaş - yavaş kaybolmakta...

Atatürk'çü olmayan bölücü ve gerici güçler, Atatürk'e sarılarak yaşama ve söz sahibi olma yolundadırlar. Gerçek Atatürk'çülerle, maskeli Atatürk'çüler ayrılmadığı sürece, sosyal ve iktisadî yapımız sarsılacak, Atatürk'ün ilkeleri gerçekleşemiyecektir.

Tek çıkar yol, maskelerin düşürülmesi ve gerçek yüzlerin ortaya çıkarılmasıdır.

BİR ŞİİR

—VII—

Bugece bir şiir yazdım
Kalemsiz
Kâğıtsız

Bugece bir şiir yazdım
Ateşle
Kanla

Bugece bir şiir yazdım
Pıçakla
Kurşunla.

—VIII—

Bugece bir şiir yazdım
Zonguldak'ta
Kömür ocaklarında

Bugece bir şiir yazdım
Satılmış Tepe'yi
Mehmet Çavdar'ı düşünerek

Bugece bir şiir yazdım
Kırılır gibi oldu Bursa'da
Kaburgakemiklerim.

—IX—

Bugece bir şiir yazdım
Alın teri karıştı bu şiire
Kazma - kürek sallıyanların

Bugece bir şiir yazdım
Yorgunluğu karıştı bu şiire
Ekmeğini taştan çıkaranların

Bugece bir şiir yazdım
Öfkesi karıştı bu şiire
Yanardağların.

Sabri SORAN

27 MAYIS GÜNEŞİ

Uyandı sularımız, ışıdı göklerimiz,
Yiğit dağlarımız gerindi,
Kıvançla çatladı dalında tomurcuk
Yepyeni bir sabaha...
Yediden yetmişe yeniden doğduk.

Tek tektik, ayrı ayrı, uzak uzak
Ama zulma karşı tek yürek ayakta.
Elele gençlik, ordu, ölümsüz halkım
Tuksaklığa karşı Mustafa Kemal'le...
Bir gecede vuruldu kahpe karanlık yere

Büyürüz yeni bir aşkla, özgürlüğe, esenliğe
Yarın daha al açar güllerimiz,
En namuslu çocuklarımızın kattığı kandan
Daha mutlu uçuşur bayrağımız
27 Mayıs'ta doğan güneşle Ankara'dan

Ahmet KÖKSAL

AÇIKLAMA

Çeşitli uyarmalarımıza karşın, abone paralarını göndermeyen okurlarımız çoğunluktadır. Bu yüzden «SAVAŞ»ı sürdürmekte büyük güçlük çekmekteyiz. Borçlarını bir ay içinde ödemeyen okurlarımızın gazetelerini kesmek zorunda kalacağımızı üzülerek bildiririz.

«SAVAŞ»